

आप्यन्-न्ती-ती,	आपयिष्यन्-न्ती-ती,	ईप्सिष्यन्-न्ती-ती ;
—	प्रापयमाणः,	प्रापयिष्यमाणः ;
आपः ¹ ;	—	—
आप्तः- ^A संप्राप्तः-सम्-प्तवान् ,	प्रापितम् ,	^B ईप्सितः-तवान् ;
आपः, आपः, व्यापी-व्यापिनी, ^C ईप्सुः, आपिपयिषुः ;	—	—
आप्तव्यम् ,	आपयितव्यम् ,	ईप्सितव्यम् ;
आपनीयम् ,	प्रापणीयम् ,	ईप्सनीयम् ;
^D संप्राप्यः, } आप्यम् , }	—	—
—	प्राप्यम् ,	ईप्स्यम् ;
ईषदापः-दुरापः-स्वापः ;	—	—
प्राप्यमानः,	प्राप्यमानः,	ईप्स्यमानः ;
आपः,	आपः,	ईप्सः ;
आप्तुम् ,	आपयितुम् ,	ईप्सितुम् ;
² आप्तिः,	प्रापणा,	ईप्सा, आपिपयिषा ;
प्रापणम् ,	आपनम् ,	ईप्सनम् ;
आप्त्वा,	आपयित्वा,	ईप्सित्वा ;
प्राप्य,	^E प्रापय्य ³ =प्राप्य,	प्रेप्स्य ;

1. 'आप्नोतेर्ह्रस्वश्च' (द. उ. 7-1.) इति क्तिप्सन्नियोगेन ह्रस्वत्वे, 'अप्तुन्—' (6-4-11) इति सर्वनामस्थाने दीर्घः । 'आपः स्त्री भूमिन् वावारि—' इति अमरकोशात् नित्यं बहुवचनम् ।
2. 'क्तिन् आबादिभ्यः निष्ठायां निङ्भ्यः' (वा. 3-3-94) इति क्तिन् । 'गुरोश्च ह्रस्व' (3-3-103) इत्यस्यापवादः ।
3. 'विभाषाऽऽपः' (6-4-57) इति णेरयादेशो वा ।
- A. 'तस्य मित्रीयतो दूतः संप्राप्तोऽस्मि वशंवदः' भ. का. 6-100.
- B. 'अन्वयादिविभिन्नानां यथासंख्यमनीप्सितम्' भ. का. 9. 132.
- C. 'दिग्वापिनीर्लोचनलोभनीया मृजाऽन्वयाः स्नेहमिव स्रवन्तीः' भ. का. 2-13.
- D. 'संप्राप्यो निजशक्तिराद्धतपसः साधोः स देवोऽपि तामृज्वीकर्तुमुपानशे सुकृतिनीं प्रस्तिध्नुवानः खलान् ॥' वा. का. 2-69.
- E. 'प्रापय्य शौरिमथ तां भगिनीं च वाक्यैरक्षीणसौहृदमपेतशुचाऽवतानीत्' वा. वि. 3-56.